

и пошла съ человекатъ: а нѣмѣ се чинило че ѣ нѣ-
 гова та (женà), и сѣтринтà рãнш достигналє о-
 нова мѣсто, и тогѣва дѣаволъ съ радость ишѣлъ
 камтѣ нѣхъ, и катò приближи познãлъ, и воостре-
 перѣлъ, и выкнãлъ сърдѣитѣ реклъ: ѡ вѣроломне,
 и неблагодãрне, азъ самъ тѣ далъ толкова много
 стòка: за да ми доведѣшъ твоãта женà, да и
 ѡвѣрнемъ толко зло, що ми ѣ сотворѣла: а тѣ ми
 си довѣлъ Марѣя Богорòдица, що ме ѣ стрãхъ да
 а поглѣднемъ: самъ когà ме поглѣдне, та се рас-
 трепѣрамъ. Това катò чѣ человекò, чѣ дѣсе: а вла-
 дѣчица рече на дѣавола: каквò си смѣлãлъ дѣаволе
 нечѣстѣй, да и направишъ зло; що ме вѣка да и
 помòгнемъ, и ме толко почитã; и дѣ прочее въ
 òгнь вѣчный, да горѣшъ, който ѣ за тебе пригòт-
 венъ. И ѡ сегà да не си дасãждалъ на тѣã, що стрѣ-
 ватъ добрѣ работъ: и загжрмѣ и се потрѣси зем-
 лãта, и се ѡвòрила и пропадналъ дѣавола: а че-
 ловѣко ѡ стрãхъ паднãлъ и лежалъ дòлѣ, но сватà
 Богорòдица го вдигнãла, и мѣ реклã: некойсе за
 твоãта женà, за нѣйна любòвь прощãвамъ ти тòã
 грѣхъ. И дѣ и земѣ си женà та ѡ цѣрква та, и да
 се боите Бòгъ, да се спасѣте: а тãã стòка дѣавол-
 ска, що си ѣ намѣрилъ, ѡстави а пакъ на дѣавола,
 и азъ ще да ви дãвамъ що ви по трѣбѣва, за що
 много то стòка направа человекã въ голѣмо зло,
 и на вѣчна мѣка пãть. По добрѣ ѣ да нѣма чело-
 вѣкъ стòка, та да се спасѣ: това реклã, и невѣди-
 ма кѣсть. Тòй се вжрнãлъ въ цѣрква та, и казãлъ
 на женãта си, се що видѣлъ. И благодарѣли Бòга
 и прескãтãã Богорòдица, и дошли си домã, и на-
 мѣриле това сребрò и златòто станало се пѣпелъ. И
 ѡ тогѣва живѣãлъ тòй мѣжъ чѣстѣ Хрѣстѣãнски,
 и живѣãли богоѡгòднѣ. Мãлко имãли стòка кòлко
 да се помѣнѣватъ, и благодарни были, и оѣго-
 дили Бòгъ.